

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214203997
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1214203997.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci žalobcu: E. T., F.. XX.XX.XXXX, T. G. XXXX/X, XXX XX Š., právne zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Gallom, PhD., so sídlom Ševčenkova 28, 851 01 Bratislava, IČO: 42 261 091, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 74,82 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 14C/292/2014-270 zo dňa 09.03.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Odvolací súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pod I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 74,82 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 74,82 € od 01.10.2018 do 23.09.2020 na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v Tatra banka a.s., číslo účtu J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. A pod II. priznal žalobcovi proti žalovanému 100 % náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca bol vlastníkom osobného motorového vozidla zn. H. XXX, T. G., L.: H. XXX T. (ďalej len „osobné motorové vozidlo“), ktorý uzavrel so žalovaným povinne zmluvné poistenie Poistná zmluva č.: XXX/XXXXXX-X, platné od 12.10.2011 na dobu neurčitú (ďalej iba „PZ“). Žalobca uzatvoril dňa 17.08.2012 so žalovaným cestovné poistenie číslo: XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorého o.i. bolo aj pripoistenie technickej pomoci pre osobné motorové vozidlo.

Žalobca mal dňa 26.08.2012 dopravnú nehodu v meste Novalja na ostrove Pag, Chorvátska republika, keď do jeho osobného motorového vozidla narazil občan Chorvátskej republiky T. P. F.. XX.XX.XXXX, T. Ž. X, W., osobným motorovým vozidlom L.: W. XXXX-C. a spôsobil žalobcovi na osobnom motorovom vozidle totálnu škodu - jeho zničenie, osobné motorové vozidlo ostalo nepojazdné. Žalobca ihneď po dopravnej nehode telefonicky kontaktoval asistenčnú službu Wüstenrot poisťovne, a.s. - AXA ASSISTANCE CZ (v zmysle poistnej zmluvy cestovného poistenia) a oznámil poistnú udalosť. Asistenčná služba poistnú udalosť zaevidovala a dala žalobcovi pokyny: zotrvať na

mieste a vyčkať príchod odťahovej služby, ktorú zabezpečila asistenčná služba. Osobné motorové vozidlo bolo následne odťahané odťahovou službou Autovleka Pag, W. X, XXXXX E., ostrov Pag, ktorá na základe pokynov asistenčnej služby zároveň od fotila osobné motorové vozidlo a zaslala fotodokumentáciu asistenčnej služby. Asistenčná služba následne telefonicky informovala žalobcu, že repatriácia osobného motorového vozidla do SR je neekonomická a z tohto dôvodu žalovaný zabezpečí zošrotovanie osobného motorového vozidla v Chorvátsku. Žalobca po návrate na Slovensko navštívil minimálne šesť krát žalovaného, ktorého zamestnanci nevedeli zúradovať žiadosť žalobcu o zošrotovanie osobného motorového vozidla. Žalovaný nakoniec poskytol tlačivo - vyhlásenie, ktoré žalobca vyplnil a podpísal dňa 04.09.2012, čím sa bez akéhokoľvek nároku vzdal v prospech Chorvátskej republiky svojho osobného motorového vozidla, čo bolo podmienkou žalovaného, aby osobné motorové vozidlo bolo v Chorvátsku zošrotované v zmysle čl. 36 ods. 10 VPP pre cestovné poistenie, ktorý znie: „Vyradenie vozidla z evidencie a jeho zošrotovanie. Pokiaľ by v dôsledku dopravnej nehody v zahraničí boli odhadované náklady na opravu vyššie ako je trhovú hodnotu vozidla v Slovenskej republike, poisťiteľ zorganizuje a uhradí všetko potrebné k tomu, aby sa poistený zákonným spôsobom vzdal vlastníckeho práva k vozidlu, a zorganizuje a uhradí zošrotovanie vozidla do celkovej hodnoty 400,- €.“

Žalobca požiadal dňa 28.09.2012 žalovaného o vyplatenie trov spojených s odťahnutím auta z miesta nehody, nocľah, uskladnenie vozidla-sedem dní a trovy spojené so zošrotovaním osobného motorového vozidla. Spoločnosť AXA ASSISTANCE CZ, ako asistenčná služba žalovaného, oznámila žalobcovi listom zo dňa 16.10.2012, že sa podieľa na likvidácii poistnej udalosti, eviduje uplatnené nároky a výsledkom šetrenia bolo neuznanie uplatneného nároku za ubytovanie s tým, že ostatné položky uplatneného nároku asistenčná služba nerieši. Vzhľadom na to, že nedošlo zo strany žalovaného k zorganizovaniu a zaplateniu zošrotovania osobného motorového vozidla a to napriek tomu, že sa žalobca vzdal vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu ako predpokladu na jeho zošrotovanie, žalobca podal dňa 04.04.2013 žalovanému sťažnosť na vybavenie žiadosti zo dňa 28.09.2012 o zošrotovanie osobného motorového vozidla. Do dnešného dňa žalovaný na sťažnosť nereagoval a to ani napriek niekoľkým urgenciám. Spoločnosť AXA ASSISTANCE listom zo dňa 09.05.2013 informovala žalobcu, že je pripravená zorganizovať a zaplatiť zošrotovanie osobného motorového vozidla do limitu 400,- € v zmysle čl. 36 ods. 10 VPP pre cestovné poistenie po tom, ako bude žalobcom zaplatený poplatok spojený s uskladnením osobného motorového vozidla, ktorý je 10,- €/deň. Veľvyslanectvo SR v Zahrebe zaslalo list zo dňa 25.10.2012 žalobcovi ktorým ho informovala, že odťahová služba žiada zaplatenie skladovania a zničenia osobného motorového vozidla a zároveň oznamuje, že sa medzitým ohlásila poisťovňa a prisľúbila uhradiť náklady, čo sa ale do dnešného dňa neuskutočnilo.

Žalovaný svojim neprofesionálnym prístupom, v rozpore s VPP pre cestovné poistenie, nesplnil bezodkladne svoju povinnosť zorganizovať a zošrotovať zničené osobné motorové vozidlo žalobcu, čím spôsobil, že osobné motorové vozidlo je k dnešnému dňu stále uskladnené na parkovisku odťahovej služby Autovleka Pag a to za sumu 10,-€/deň. Túto sumu ako i zmluvného partnera Autovleka Pag, dohodol žalovaný, resp. AXA ASSISTANCE CZ.

Žalobca pri uzatváraní PZ dohodol so žalovaným platbu poistného v štvrtročných splátkach vo výške 29,75 €. Splátky žalobcu boli pripísané na účet žalovaného dňa 21.10.2011., 04.01.2012, 10.04.2012, 11.05.2012, 05.10.2012, 18.01.2013; a celkovo bolo zaplatené poistné vo výške 178,50 € do 12.04.2013. Ročné poistné bolo stanovené vo výške 119,- €.

S poukazom na uvedené PZ zanikla dňa 26.8.2012 - zánikom osobného motorového vozidla jeho totálnym zničením pri dopravnej nehode, preto žalobca má nárok v zmysle § 803 ods. 2 OZ na vrátenie poistného vo výške 74,82 € ($119 \text{ €} : 365 \text{ dní} = 0,326 \text{ €/deň} \times 47 \text{ dní (od 26.08.2012 do 12.10.2012)} = 15,32 \text{ €} + 29,75 \text{ € (poistné zaplatené do 12.01.2013)} + 29,75 \text{ € (poistne zaplatené do 12.04.2013)}$).

3. Žalovaný v konaní uviedol, že pre posúdenie uplatneného nároku je rozhodujúce určiť, či skutočne ako tvrdí žalobca, dňa 26.08.2012 (kedy došlo k dopravnej nehode) došlo k zániku osobného motorového vozidla, nakoľko žalovaný je názoru, že pod zánikom motorového vozidla sa rozumie jeho faktický zánik čo znamená, že ani jeho opravou resp. úpravou nie je možné aby naďalej slúžilo svojmu účelu. Z fotodokumentácie ktorú žalovaný predložil je zrejmé, že osobné motorové vozidlo bolo poškodené len v rozsahu prednej časti čo znamená, že jeho opravou by ho bolo možné spojzdiť a naďalej používať. Skutočnosť, že takáto oprava by bola neekonomická a že ide o totálnu škodu ako tvrdí žalobca neznamena, že motorové vozidlo naozaj fakticky zaniklo. Príkladom takéhoto zániku resp. kedy možno vozidlo považovať za zaniknuté okrem zošrotovania je napr. ak by vyhorelo. Daná skutková situácia nezodpovedá skutočnosti ako má na mysli zákon o PZP motorového vozidla. Na základe uvedeného

nemožno vyhodnotiť, že predmetná PZ bola ukončená dňa 26.08.2012, ale podľa názoru žalovaného, poisťovná zmluva zanikla pre neplatenie poisťného dňa 13.08.2013.

V ďalšom žalovaný uviedol, žalobca bol asistenčnou službou od začiatku a aj následne niekoľkokrát oboznamovaný s podmienkami za ktorých zorganizuje zošrotovanie osobného motorového vozidla s tým, že je potrebné aby uhradil úschovné za osobné motorové vozidlo ktoré prevyšovalo dobu 7 dní ktoré už nie je kryté cestovným poistením. Asistenčná služba nemôže robiť úkony (disponovať vozidlom) za situácie, ak je ešte vlastníkom motorového vozidla žalobca, preto dáva podpisovať tlačivo, ktoré žalobca podpísal dňa 04.09.2012, čím sa bez akéhokoľvek nároku vzdal v prospech Chorvátskej republiky svojho osobného motorového vozidla.

Žalovaný listom zo dňa 29.09.2020 o.i. oznámil súdu prvej inštancie, že žalobcovi uhradil dňa 23.09.2020 žalovanú sumu 74,82 €.

4. Súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o ust. § 9 ods. 1 písm. a) až g), ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 803 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.08.2012, ako vyplýva z deklarácie č. I. H.-XXX(X) Příklad: XXXXXXXXXXXX W. C. XX.XX.XXXX, išlo o totálnu škodu motorového vozidla zn. H. XXX T. G., I. P., číslo karosérie R., L.: H.. I samotná asistenčná služba, ktorá pomáhala žalobcovi pri riešení následkov tejto dopravnej nehody uviedla, že išlo o totálnu škodu, čo bolo potvrdené fotodokumentáciou vyhotovenou pri odťahu predmetného osobného motorového vozidla. Takže k zániku predmetu poistenia došlo dňa 26.08.2012 a žalobca má nárok na nespotrebovanú zaplatenú časť PZP. Túto skutočnosť uznal aj žalovaný, ktorý listom zo dňa 29.09.2020 o.i. oznámil súdu prvej inštancie, že pristúpil k uhradeniu žalovanej sumy 74,82 €, ktorú žalobca prijal dňa 23.09.2020. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia, súd prvej inštancie mal za to, že žaloba je dôvodná, preto jej v plnom rozsahu vyhovel. Priznané úroky z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. d), písm. f), písm. h) CSP a žiadal, aby Krajský súd v Bratislave v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaný uviedol, že dňa 12.10.2011 uzatvoril ako poisťovateľ, so žalobcom ako poisťníkom, poisťovnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZ“), so začiatkom poistenia odo dňa 12.10.2011. Predmetom poistenia bolo osobné motorové vozidlo zn. H. XXX, L.: H.-XXXBD. Poistnou zmluvou bolo dohodnuté ročné poisťné vo výške 119,- € v štvrtročných splátkach vo výške 29,75 €, pričom posledné splátky boli splatné dňa 12.10.2012, 12.01.2013 a 12.04.2013.

7. Dňa 26.08.2012 došlo v Chorvátskej republike k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo. Žalobca je názoru, že škodovou udalosťou došlo k zániku poisťnej zmluvy v dôsledku totálnej škody na osobnom motorovom vozidle a tak si uplatnil domnelý nárok na preplatok nespotrebovaného poisťného podľa § 803 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 74,82 €. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že uplatnený nárok je nedôvodný, nakoľko poistenie de iure zaniklo dňa 13.08.2013 z dôvodu nezaplatenia poisťného od 13.04.2013 do 13.08.2013. Súd prvej inštancie napriek procesnej obrane žalovaného túto zásadnú skutočnosť nezohľadnil a ani ju v napadnutom rozhodnutí nezmenil, pričom žalovaný v priebehu konania apeloval súdu, že okolnosti zániku poistenia už boli predmetom skúmania v skôr začatom konaní, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C/223/2015 (Wüstenrot poisťovňa, a.s. c/a E. T. o zaplatenie 40,- € s prísl.), ktoré bolo právoplatne skončené v roku 2018.

8. Žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie veci v spojení s nesprávne zisteným skutkovým stavom veci a to tým, že súd prvej inštancie (rovnako ako žalobca) nesprávne stotožnil deň zániku osobného motorového vozidla s dňom dopravnej nehody, pričom ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZoPZP v napadnutom rozsudku nesprávne aplikoval a ust. § 9 ods. 4 ZoPZP v napadnutom rozsudku neaplikoval vôbec. V zmysle uvedených zákonných ustanovení, poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaniká inter alia aj dňom zániku motorového vozidla. Pričom zánik

motorového vozidla nemožno chápať absolútne ako koniec jeho jestvovania v materiálnom zmysle slova, ale ako jeho zmenu v takom rozsahu, že z praktického hľadiska už nemôže ďalej plniť svoju funkciu dopravného prostriedku. V praxi pôjde o také prípady poškodenia motorového vozidla, že s ohľadom na účel poistenia, ktorým je náhrada škody spôsobená prevádzkou motorového vozidla, bude zrejmé, že vozidlo už nebude spôsobilé prevádzky. V tomto kontexte nemusí ísť o prípad tzv. totálnej škody, kedy je z hľadiska objemu finančných nákladov potrebných na opravu vozidla, táto oprava nerentabilná. Pojem totálnej škody je teda iba ekonomická kategória, ktorá vyjadruje ekonomickú neúčelnosť opravy vozidla, nie však nemožnosť opraviť poškodené vozidlo. Inými slovami, tzv. „totálna škoda“ neznamená zánik motorového vozidla, tak ako to vyžaduje § 9 ods. 1 ZoPZP.

Pri dopravnej nehode dňa 26.08.2012 nedošlo k poškodeniu osobného motorového vozidla v takom rozsahu, ktoré by malo za následok jeho zánik. Totálna škoda bola konštatovaná vzhľadom na vek, opotrebenie vozidla a náklady, ktoré by bolo nutné vynaložiť na jeho opravu a ktoré by boli v pomere k jeho trhovej hodnote neprimerane vysoké. O rozsahu poškodenia svedčí fotodokumentácia, ktorá je súčasťou súdneho spisu a z ktorej vyplýva, že vzniknuté poškodenia boli sústredené iba v prednej časti motorového vozidla a spôsobili iba dočasnú neschopnosť jeho prevádzky, ktorá by bola odstrániteľná opravou vozidla. Osobné motorové vozidlo preto v dôsledku poškodení pri dopravnej nehode za žiadnych okolností nezanklo (jeho zánik by bolo možné konštatovať iba v dôsledku následného zošrotovania k čomu zo strany žalobcu nedošlo). Na základe uvedeného má žalovaný zato, že PZP osobného motorového vozidla (stále fyzicky existujúceho a najmä použiteľného) dojednané na základe ZoPZP nezanklo dňa 26.08.2012 z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. a) ZoPZP, ale PZP naďalej trvalo a toto zanklo pre nezaplatenie poistného (§ 9 ods. 4 ZoPZP) až dňa 13.08.2013.

Žalovaný analogicky poukázal aj na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR: Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.06.2015 sp. zn. 4 Cdo 190/2014: „Zákon č. 381/2001 Z.z. (o.i.) upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu (por. § 9 ods. 4 cit. zákona). Takto koncipovaná právna norma presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. V tejto súvislosti nie je prípustný iný výklad zániku poistného vzťahu. Pokiaľ odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazyval na to, že žalovaný 1/ nebol zo strany poisťovne upozornený na to, že poistný vzťah zankol, je potrebné uviesť, že z ustanovenia žiadneho právneho predpisu poisťovni takáto povinnosť nevyplýva a existenciu trvania poistného vzťahu v prejednávanej veci nemožno vyvodzovať ani z následného správania sa poisťovne, pretože táto skutočnosť (zánik poistenia) expressis verbis vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z.“ (mutatis mutandis uznesenie NS SR sp. zn. 6 MCdo 48/2012 zo dňa 29.05.2014).

9. Žalovaný uviedol, že súdu prvej inštancie listom zo dňa 29.09.2020 okrem iného oznámil, že pristúpil k uhradeniu žalovanej sumy 74,82 €, čo súd prvej inštancie svojvoľne vyhodnotil ako „uznávaci prejav“, čo však nemá s právnym posúdením zániku poistnej zmluvy žiaden vecný súvis. Žalovaný pristúpil k úhrade žalovanej sumy (po 6-ich rokoch od podania žaloby) iba preto, že ide o konanie s nízkou hodnotu sporu, ktoré trvalo neprimerane dlho a z pohľadu žalovaného nejde o vec skutkovo ani právne zložitú. Preto evidentne nesprávne závery súdu prvej inštancie podnikli žalovaného k podaniu odvolania, ktoré žalovaný (napriek zdanlivej nehospodárnosti) považuje za dôvodné a principiálne.

10. Žalovaný namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP s tým, že odôvodnenie predstavuje zákonnú náležitosť rozhodnutia, ktorá okrem iného umožňuje jeho neskoršie preskúmanie v opravnom konaní. Bez ohľadu na to, či súd žalobu zamietla alebo jej vyhovie, musí stranám presvedčivým a najmä preskúmateľným spôsobom v odôvodnení rozhodnutia uviesť dôvody zvoleného procesného postupu. Inak dochádza k odmietnutiu spravodlivosti (denegatio iustitiae). Rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje v odôvodnení (ani v úvode a ani v ratio decidendi) žiadnu zmienku o tom, že žalovaný pred týmto sporom inicioval voči žalobcovi súdne konanie o zaplatenie 40,- € s prísl., ktorá predstavovala sumu nedoplatku na poistnom (na toto konanie žalovaný osobitne upozorňoval už vo vyjadrení zo dňa 13.05.2016. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C/223/2015 a bolo právoplatne skončené v prospech žalovaného (v konaní v postavení žalobcu) rozsudkom zo dňa 22.01.2018 sp.zn. 9C/223/2015-133, v ktorom konajúci súd priznal žalovanému (Wüstenrot poisťovňa, a.s.) nárok na zaplatenie sumy 40,- € s úrokom z omeškania vo výške 5,75% p.a. od 14.08.2013 do zaplatenia. Žalobca nepodal proti predmetnému rozsudku odvolanie a uhradil nárok žalovaného (Wüstenrot poisťovňa, a.s.) v celkovej sume 418,94 €. Okresný súd Pezinok vo svojom rozsudku uzavrel, že k zániku poistenia došlo dňa 13.08.2013 a preto v tejto súvislosti žalovaný v podanom odvolaní citoval odsek 9. predmetného rozhodnutia.

Žalovaný v tejto súvislosti tiež poukázal, že súd prvej inštancie sa presvedčivo nevysporiadal ani s jeho argumentáciou, najmä pokiaľ ide o nezošrotovanie predmetného osobného motorového vozidla a ustálenie zániku poistenia (resp. poistnej zmluvy). Napadnutý rozsudok nedáva (žiadnu) odpoveď na podstatnú časť právnej argumentácie žalovaného a preto nespĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu, riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je v odôvodnení súdneho rozhodnutia podať jasné a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Dostatočnosť a relevantnosť odôvodnenia rozhodnutia sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 328/05, III. ÚS 107/07, III. ÚS 116/06, IV. ÚS 57/2014). A k zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdnych rozhodnutí žalovaný poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 110/2009 zo dňa 02.04.2009, publikované v ZNaU ÚS SR pod č. 93/2009.

11. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne, podaním zo dňa 14.06.2022 s tým, že ho považuje za nedôvodné a účelové, žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v plnom rozsahu vrátane trov konania. Zdôraznil, že súd prvej inštancie objektívne posúdil všetky skutočnosti, najmä hrubé porušenie PZ cestovného poistenia č. XXXXXXXXXXXX -nezošrotovaného vozidla aj napriek tomu, že žalobca dodržal všetky pokyny žalovaného po vzniku poistnej udalosti, vrátane vzdania sa vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu.

12. Žalovaný doručil súdu odvolaciu repliku zo dňa 30.06.2022 k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu s tým, že napriek tomu, že žalovaný v podanom odvolaní jasne uviedol odvolacie námietky, žalobca v svojom vyjadrení bez bližšieho odôvodnenia považuje odvolanie za nedôvodné a účelové, pričom z jeho vyjadrenia nie je vôbec zrejmé, z čoho žalobca vyvodzuje svoje konštatácie. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na tvrdenie žalobcu, „že súd objektívne posúdil všetky skutočnosti, týkajúce sa predmetnej právnej veci, najmä hrubé porušenie poistnej zmluvy cestovného poistenia č. XXXXXXXXXXXX uzatvoreného dňa 17.8.2012“, čo vôbec nekorešponduje s napadnutým rozsudkom, nakoľko súd prvej inštancie v žiadnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku nekonštatoval hrubé porušenie poistnej zmluvy zo strany žalovaného. Žalovaný tiež konštatoval, že žalobca odvolaciu argumentáciu žalovaného nespochybnil a preto zotrval na námietkach vznesených v podanom odvolaní. V závere žalovaný navrhol, v prípade hypotetického procesného neúspechu žalovaného v odvolacom konaní, aby odvolací súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu vyjadrenia k odvolaniu, nakoľko predmetné vyjadrenie žalobcu, s poukazom na jeho obsah, nespĺňa atribúty účelného podania vo veci. Žalovaný svoj návrh oprel o rozhodnutia ústavného súdu: IV.ÚS 147/2008, III.ÚS 481/2015, I.ÚS 189/2016.

13. Odvolací súd, ktorý je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a možno mu priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.10.2023 (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP).

14. Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoPZP“), sa vzťahuje (len) na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy a to zákon č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Občiansky zákonník.

15. Pre rozhodnutie žalobou uplatneného nároku, je posúdenie otázky, ktorá je sporná medzi stranami a to moment zániku poistenia, čo môže nastať buď zánikom osobného motorového vozidla v zmysle § 9 ods. 1 písm. a) ZoPZP, alebo nezaplatením poistného v zmysle § 9 ods. 4 ZoPZP.

16. Medzi stranami nie je sporné, že v čase vzniku poistnej udalosti dňa 26.08.2012, malo osobné motorové vozidlo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla v zmysle ZoPZP a zároveň mal žalobca uzatvorené so žalovaným cestovné poistenie, zmluvou zo dňa 17.08.2012 pod číslom: XXXXXXXXXXXX.

17. Pokiaľ ide o zánik poistenia v zmysle § 9 ods. 1 písm. a) ZoPZP, t.j. zánikom osobného motorového vozidla, odvolací súd konštatuje, že zákonodarca touto úpravou mal na mysli zánik vozidla vo vzťahu jeho účelu a to, že vozidlo sa nemôže používať v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Zákonodarca nemal na mysli faktický zánik vozidla v materiálnom zmysle slova, ako sa mylne domnieva žalobca, a preto zmluvné poistenie naďalej trvalo aj po 26.08.2012. Dopravnou nehodou dňa 26.08.2012 (ako vyplýva z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie) nedošlo k poškodeniu osobného motorového vozidla v takom rozsahu, ktorý by mal za následok zánik vozidla, preto totálna škoda bola definovaná z titulu veku, opotrebovania poškodeného vozidla a nákladov na jeho opravu, ktoré by vo vzťahu k jeho trhovej hodnote boli neprimerané.

Žalobca si túto situáciu uvedomil, keďže splátky poistného uhrádzal až do 18.01.2013 (splátka poistného pre obdobie od 12.01.2013 do 12.04.2013). Z obsahu spisu odvolací súd zistil a ustálil, že žalobca poistné za obdobie od 13.04.2013 do 13.08.2013 neuhradil (splatné bolo k 12.04.2013), preto poistenie zodpovednosti zaniklo k 13.08.2013. Takto zistený skutkový stav a právne významnú skutočnosť, že PZ zanikla k 13.08.2013, odvolací súd podporne oprel aj o rozhodnutia ktoré boli vydané v iných konaniach medzi sporovými stranami súvisiace s predmetnou poistnou udalosťou a poistnou zmluvou (rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9C/223/2015-133 zo dňa 22.01.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/395/2016-82 zo dňa 28.04.2017). Na tomto mieste odvolací súd tiež konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu, poisťovní nevyplýva povinnosť upozorniť poistenca o zániku poistného vzťahu resp. existenciu trvania poistného vzťahu, keďže táto skutočnosť (zánik poistenia) expressis verbis vyplýva z ust. § 9 ods. 4 ZoPZP. Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že poistenie zodpovednosti zaniklo k 13.08.2013 nezaplatením poistného, v zmysle § 9 ods. 4 ZoPZP.

Vzhľadom na argumentáciu uvedenú v odsekoch 14. až 17. tohto rozhodnutia, odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odseku 8. tohto rozhodnutia vyhodnotil ako dôvodné.

18. Odvolací súd sa stotožnil aj s odvolacou námietkou žalovaného uvedenú v odseku 9. tohto rozhodnutia, že hoci žalovaný z tam uvedených dôvodov, žalovanú istinu žalobcovi uhradil dňa 23.09.2020, čo súdu oznámil písomne, súd prvej inštancie túto skutočnosť v svojom rozhodnutí síce konštatoval, avšak vo vzťahu k žalovanej istine vôbec nezohľadnil a zaviazal žalovaného k úhrade už zaplatenej istiny aj s príslušenstvom. I pokiaľ ide o priznanie príslušenstva, súd prvej inštancie okrem citácie príslušných zákonných ustanovení, vôbec neuviedol relevantné skutkové okolnosti z ktorých by bolo možné vyvodiť priznanie úroku z omeškania od 01.10.2018 do 23.09.2020.

Z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP vyplýva predovšetkým požiadavka, aby odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo okrem iného, jasné a výstižné vysvetlenie toho, ktoré skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, tzn. že je povinnosťou súdu do záveru rozhodnutia o zistenom skutkovom stave veci (skutkovej vety) premietnuť, ktorý záver stručne vyjadruje zistený skutkový stav veci a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie veci. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, je povinnosťou súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo sporovej strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS/119/03, sp.zn. IV. ÚS/115/03).

Z uvedeného vyplýva, že zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutí je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Súdy musia pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na

jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdy pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11).

19. Nakoľko v preskúmvanej veci, rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd v merite veci vyhodnotil ako nesprávne právne posúdenie a tak žalobu zamietol v celom rozsahu, na ďalšiu námietku podaného odvolania, spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedenú v odseku 18. tohto rozhodnutia (ktorá je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná a dáva legitímny titul pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie), odvolací súd už neprihliadal, nakoľko takýto postup, pri vyššie uvedenom vyhodnotení právneho základu veci, už nedáva význam a ani nepodporuje, vzhľadom na dĺžku predmetného konania, hospodárnosť tohto konania.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)